

Nr 115.

Av herr **Mannerskantz m. fl.**, om vissa åtgärder för fiskets befrämjande.

Den högkonjunktur, som lyft landets övriga näringar ur depressionens vågdal, har tyvärr endast i mycket ringa mån kommit vårt havsfiske till del. Detta har allttjämt betydande svårigheter att brottas med. Lönsamheten är fortfarande synnerligen otillfredsställande, medelinkomsten har trots allt under senaste året snarare sjunkit än förbättrats. Medelpriset var nämligen under tiden april—oktober förra året i Göteborgs fiskhamn av de fiskslag som mest införas såsom kolja, torsk, vitling lägre än det var samma tid 1936. Samtidigt ha fiskarena fått bära alla högkonjunktorens följder i form av högre priser på det mesta av deras förnödenheter. En sammankrympt fiskexport, beroende på utlandets valuta, tull och kontingentsbestämmelser, har i förening med en mycket betydande fiskimport skapat och bibehållit ett läge på hemmamarknaden, som kännetecknas av tyngande överskott och därav föranlett fallande prisutveckling. Detta har varit så mycket mer kännbart som fiskarena samtidigt måste underkasta sig frivilligt åtagna restriktioner i fråga om fångst och försäljning. Sålunda har av varje båtlag endast fått saluföras maximum 60 lådor fisk per vecka eller 120 lådor per 2 veckor. Trots de betydande fördelar fiskarena haft av den prisreglerande verksamhet, som på grundval av förslag från 1933 års fiskeriutredning och med statens välvilliga stöd upprätthållits, huvudsakligen i Göteborgs fiskhamn, visar emellertid det ekonomiska utbytet av fjol-årets fiske ett otillfredsställande resultat. Prisregleringen har ej förmått åstadkomma skälig inkomst. Ett minimipris å endast åtta kr. per låda för torsk, kolja och vitling, som Svenska västkustfiskarnes Centralförbunds styrelse hemställt om att vara gällande i Göteborgs fiskhamn innevarande år, skulle i händelse av fullt utnyttjad fångstkvote ge ett brutto per fiskresa på 480 eller 960 kr., för resp. en och två veckors fångst. Omkostnaderna för exempelvis en tvåveckors fiskresa torde kunna beräknas till ungefär 500 à 600 kr. Om man nu utgår ifrån, att man fått även några lådor värdefullare fisksorter, exempelvis plattfisk och fördenskull höjer det beräknade bruttot med låt oss säga 140 kr., blir det i alla fall räknat efter 600 kr. endast 500 kr. att fördela på båtens elva lotter, vilket på varje man blir per vecka endast kr. 22: 70 noga räknat. Emellertid har icke ens detta pris av 8 kr. per låda alltid kunnat upprätthållas. Det är då helt naturligt ett allmänt krav bland fiskarena att få ett förhöjt pris, och ur alla synpunkter vore det önskvärt att prisregleringen ej blott bringades i full tillämpning utan också kom flera platser och flera fiskslag till godo. Detta skulle dock innebära behov av större belopp än som beräknats, trots att anslaget av Kungl. Maj:t föreslagits höjt. Den regleringsavgift som kan uttagas av den

svenska fångsten räcker tyvärr ej långt, enär den stora importen i hög grad inskränker den svenskfångade fiskens avsättningsmöjligheter.

Det är visserligen tacknämligt att Kungl. Maj:t begär ökat belopp till »främjande av beredning och avsättning av fisk», men ett tillräckligt stöd- jande av fisket kan därmed enligt vår mening ej åstadkommas.

Härtill må fogas, att ett direkt statsanslag visserligen i goda statsfinansiella tider kan utverkas men då sämre tider inträda kan det bli svårt nog att på detta sätt åt fisket utverka ens nödortftig hjälp. 1935 års fiskeriutredning, som även utrett möjligheten av införselavgift å vissa fiskslag, säger i sitt betänkande 1937 : 41, att det vore synnerligen önskvärt, väl motiverat och även ur administrativ synpunkt praktiskt, att det bildades en särskild fond, som kunde av Kungl. Maj:t få användas för vidtagande av åtgärder i syfte att reglera priserna så, att fiskare erhöles priser, som kunde bereda dem en skälig inkomst av fisket, ävensom till att i särskilda fall på annat sätt ekonomiskt stödja utövare av fisken, för vilka svårigheter uppstått.

Vidare ifrågasätter fiskeriutredningen, att avgiften benämndes prisregleringsavgift, samt fann att ev. traktatsmässiga hinder i gällande svensk-brittisk handelsöverenskommelse närmast berörande införsel av saltad sill borde förhandlingsvägen kunna avlägsnas. Fiskeriutredningen uttalar slutligen som synnerligen önskvärt, att en fiskets stöd- och prisregleringsfond bildas och att medel tillföras densamma på sätt fiskeriutredningen föreslagit antingen genom uttagande av prisregleringsavgifter å vissa fiskvaror eller ock genom årliga anslag, för budgetåret 1938/1939 förslagsvis 1,250,000 kronor.

Vi finna ett fullföljande av fiskeriutredningens förslag om bildande av en fiskets stöd- och prisregleringsfond innebära den enda rationella lösningen av dessa för det svenska fisket så brännande frågor.

Vi hemställa därför, att riksdagen måtte besluta

att hos Kungl. Maj:t hemställa om proposition redan till innevarande års riksdag om bildande av en fiskets stöd- och prisregleringsfond, i huvudsaklig överensstämmelse med 1935 års fiskeriutrednings förslag, samt

att, om detta med hänsyn till nödig tid för remiss av fiskeriutredningens förslag icke skulle visa sig möjligt för budgetåret 1938/1939 anvisa ett reservationsanslag av 1,250,000 kronor att ställas till Kungl. Maj:ts förfogande för fiskets främjande enligt grunderna i 1935 års fiskeriutrednings förslag.

Stockholm den 22 januari 1938.

Axel Mannerskantz.

Nils Holmström.

Emil Andersson

i Jäger.